

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-37C/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120297928
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamil Petrovič
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:6120297928.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudcom, Mgr. Kamilom Petrovičom, v spore žalobcu: A. B., nar: 21.4.1948, Hlinková 34, 040 01 Košice-Sever, zast.: JUDr. Tomáš Čverčko, Čajakova 5, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 35553944, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, 040 11 Košice-Západ, IČO: 00691135, v konaní o zaplatenie sumy 737,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podanom na Okresnom súde Banská Bystrica, podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, postúpeným dňa 17.7.2020 na tunajší súd ako súd príslušný na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 937,36 eura spolu s príslušenstvom (úroky z omeškania) vrátane náhrady trov konania. Žalobkyňa si uvedené nároky uplatnila na tom skutkovom základe, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností – pozemkov, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX v katastrálnom území C. – D., ako parcela č. 4311/41 o výmere 74 m², parcela č. 4311/67 o výmere 656 m², parcela č. 4311/71 o výmere 229 m², parcela č. 4311/74 o výmere 240 m², parcela č. 4311/77 o výmere 156 m², parcela č. 4311/81 o výmere 43 m², parcela č. 4311/85 o výmere 47 m², parcela č. 4311/87 o výmere 37 m², parcela č. 4312/61 o výmere 103 m² a to vo veľkosti podielu 2/45 k celku. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že predmetné nehnuteľnosti – pozemky, žalovaný užíva od roku 1957, kedy začal na uvedených pozemkoch realizovať výsadbu verejnej zelene, ktorá skutočnosť podľa pôvodného žalobcu vyplýva aj z listu vlastníctva č. XXXXX, kde je stanovený spôsob užívania pozemku a predovšetkým z listín Magistrátu mesta Košice, ako aj pozvánky zo dňa 18.3.2016, kde mesto Košice uviedlo, že funkčné využitie parciel (aj ostatných parciel evidovaných v tzv. Borovicovom háji) v zmysle platného Územného plánu hospodársko-sídelskej aglomerácie Košice, je pre ne definovaná funkcia verejnej zelene. V zmysle strategického dokumentu mesta Košice - Miestneho územného systému ekologickej stability (ďalej len MÚSES), schváleného mestským zastupiteľstvom uznesením č. 811/2013, je táto lokalita špecifikovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu BC-RM. Žalobkyňa tiež tvrdila, že niekoľkokrát vyzvala žalovaného k vyporiadaniu vzájomných vzťahov, naposledy listom zo dňa 22.1.2018, avšak bezúspešne. Uplatnená pohľadávka v istine predstavovala podľa opisu rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 14.5.2018 do 13.5.2020. Pri výpočte výšky bezdôvodného obohatenia žalobkyňa vychádzala z na ňu pripadajúcej výmery 70,44 m² a všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov, ktorých je podielovým spoluvlastníkom, vo výške 5,234 eura/ m²/rok, vychádzajúc zo Znaleckého posudku č. 1/2018, v ktorom znalec stanovil cenu nájmu za m² vo výške 6,58 eura/ m²/rok.

2. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní podal žalovaný odpor, v ktorom žalobkyňou uplatnený nárok neuznal a navrhol žalobu zamietnuť.

Žalovaný v podanom odpore dôvodil, že zmyslom územného plánu je definovať funkčné využitie územia, načo je to ktoré územie vhodné, neurčuje vlastnícke vzťahy, nestanovuje režim a nekonkretizuje spôsoby jeho využitia. Územný plán podľa žalovaného nenariaďuje a ani neumožňuje verejnosti, aby pozemky v spoluvlastníctve žalobkyne voľne užívala. Je len na žalobkyni a ostatných spoluvlastníkoch predmetných nehnuteľností, ako so spornými pozemkami naložia. Na sporných nehnuteľnostiach sa nenachádzajú žiadne plochy využívané verejnosťou na rekreáciu a podobné využitie. Teda na daných pozemkoch nie je daná ich využiteľnosť verejnosťou a ani na tento účel neslúžia. Podľa žalovaného žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že pozemky v jeho spoluvlastníctve sú užívané verejnosťou. V zmysle miestneho územného systému ekologickej stability je uvedená lokalita definovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu. Uvedený dokument však nijako neobmedzuje žalobkyňu, keďže jeho podstatou je len zdokumentovanie a vyjadrenie ekologickej kvality skúmaných lokalít. Uvedený dokument teda nezavádza nový stav, ani existujúci stav nejakým spôsobom nemení, len ho dokumentuje, pričom žiadnym spôsobom neurčuje danú lokalitu na užívanie verejnosťou. Miestny územný systém ekologickej stability neustanovuje, že sa má daná lokalita využívať ako verejné priestranstvo a obdobne tak nie je uvedené ani v územnom pláne, hospodársko-sídelskej aglomerácie Košice. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietal tiež správnosť Znaleckého posudku č. 1/2018 predloženého žalobkyňou. Nesúhlasil s použitou dobou návratnosti, ktorú znalec stanovil v trvaní 15 rokov. V zmysle platnej vyhlášky možno stanoviť obdobie návratnosti v rozmedzí 15 až 40 rokov, pričom doba návratnosti v trvaní 15 rokov sa používa pre pozemky s najvyšším výnosom spravidla v centre mesta. Podľa názoru žalovaného, je v prípade sporných pozemkov evidovaných na LV č. XXXXX možné uvažovať o návratnosti v trvaní 25, nanajvýš 20 rokov, keďže z hľadiska návratnosti nie je predpoklad, žeby tieto pozemky boli rovnako výnosné ako pozemky v centre mesta. Žalovaný predložil k podanému odporu Znalecký posudok č. 12/2017 vypracovaný znalcom Ing. Ivanom Lakomým. Uvedeným znaleckým posudkom bola stanovená všeobecná hodnota nájmu pozemkov nachádzajúcich sa v lokalite Borovicový háj na sumu 3,637 eura/m²/rok. Žalovaný rovnako tiež namietal celkovú výšku požadovanej istiny dôvodiac tým, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu je zmätočne uvedené, akú sumu žalobkyňa požaduje. V odôvodnení uplatneného peňažného nároku žalobkyňa vypočítala a odôvodnila sumu 737,36 eura, avšak v časti formulára „D) Uplatňovaný peňažný nárok“ uvádza istinu 937,36 eura, ktorú jej aj následne Okresný súd Banská Bystrica priznal platobným rozkazom. Žalovaný tiež namietal aj žalobkyňou uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, pričom úroky požaduje od 22.01.2018 (platobným rozkazom priznané od 14.05.2018). Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa požaduje náhradu za obdobie od 14.05.2018 do 13.05.2020, pričom za uvedené obdobie žalobkyňa zaslala žalovanému predžalobnú výzvu na úhradu dňa 15.04.2020, z čoho žalovanému nie je jasné, z akého dôvodu vychádza žalobkyňa pri uplatnení úrokov z omeškania z dátumu 22.01.2018, keď uvedený dátum ani nie je v rámci uplatneného obdobia 14.05.2018 – 13.05.2020.

3. Žalobkyňa sa vo svojom stanovisku k odporu uviedla, že konaním žalovaného, ktorý rozhodnutím mestského zastupiteľstva zmenil územný plán, v dôsledku ktorého sa lokalita, ktorá je predmetom konania, stala verejnou zeleňou, de jure obmedzil žalobkyňu v jej vlastníckom práve a teda žalobkyňa je obmedzená v predmete svojho vlastníctva, v konkrétnom prípade vo výmere 70,44 m² a to bez akejkoľvek náhrady. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, táto je podľa žalobkyne v súlade so Znaleckým posudkom č. 3/2018, ba dokonca aj v súlade aj so správaním sa samotného žalovaného, ktorý prenajíma pozemky, ktoré sú verejnou zeleňou za sumy omnoho vyššie. Žalobkyňa príkladom poukázala na to, že napríklad na KVP mesto Košice, teda žalovaný prenajímal pozemky – zeleň vyššieho občianskeho vybavenia za 9,15 eura/m². Podľa žalobkyne dokonca aj ceny pozemkov, ktoré znalci stanovujú na sumu cca 60 eur za m² mestské zastupiteľstvo schvaľuje na odpredaj za sumy o 70% vyššie, t.j. až na sumu 100 eur za m² - 110 eur za m², pričom uvedené pozemky sa nachádzajú na periférii Košíc a Borovicový háj sa nachádza vo vyhľadávanej a lukratívnej lokalite zastavanej rodinnými domami, kde m² sa predáva za 250 eur. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa úrokov z omeškania, žalobkyňa mala za to, v platobnom rozkaze je jasne definované, že požaduje úroky z omeškania od 14.5.2018. Číslica 937,36 eura bola pravdepodobne uvedená omylom, žalobkyňa uviedla, že požaduje zaplatenie sumy 737,36 eura. V súvislosti s nárokom na úroky z omeškania žalobkyňa ešte poukázala na právny názor Krajského súdu v Košiciach vyjadrený v jeho rozhodnutí zo dňa 14.8.2013, sp. zn. 11Co/267/2012, v ktorom rozhodnutí bola riešená obdobná právna otázka týkajúca sa uplatnenia doby, od ktorej je možné požadovať úroky z omeškania. Pri rozhodnutí Krajský súd vychádzal zo skutočností, že žalovaný má vedomosť o tom, že užíva nehnuteľnosti vlastnícky patriace žalobcovi bez existencie platnej nájomnej zmluvy a preto požiadavku vlastníkov nehnuteľností je potrebné považovať za vydanie bezdôvodného obohatenia, a to aj za ďalšie obdobia, nakoľko je bez

akýchkoľvek pochybností zrejme, že vlastníci od dožadovania sa protiplnení neupustili. Ide o opakujúci sa nárok, o ktorom má žalovaný v každom období vedomosť.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k replike žalobkyne nesúhlasil s tvrdením žalobkyne že pozemky vo vyhľadávanej a lukratívnej lokalite Borovicového hája sa predávajú za 250 eur/m². Žalovaný na vyvrátenie tohto tvrdenia uviedol, že stavebné pozemky v okolí predmetnej lokality sa možno predávajú za vyššie ceny (nad 100 eur/ m²), avšak hodnota pozemkov, ktoré sú v zmysle územného plánu definované ako verejná zeleň je 69,61 eura/ m² (hodnota, ktorá zodpovedá sume určenej znaleckým posudkom č. 12/2017). Túto skutočnosť dostatočne relevantne preukazujú viaceré kúpne zmluvy, ktoré žalovaný uzatvoril s vlastníckmi pozemkov koncom roka 2019, kde kúpna cena bola dohodnutá práve vo výške 69,61 eura/ m² . Preto práve túto hodnotu možno považovať za ustálenú trhovú cenu, nakoľko ide o kúpne zmluvy na pozemky, ktoré sú svojím druhom totožné so žalovanými pozemkami a nachádzajú sa v tejto lokalite. Preto aj ak by znalec uplatnil porovnávaciu metódu, musel by vychádzať z týchto kúpnych zmlúv a nie z kúpnych zmlúv na pozemky, ktoré svojou povahou, druhom a ani polohou nezodpovedajú žalovaným pozemkom. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že súd by v prípade záveru o existencii nároku žalobkyne nemal vychádzať zo znaleckého posudku predloženého žalobkyňou, keďže tento nemožno na základe vyššie uvedeného považovať za správny.

5. Žalovaný následne vo svojom podaní doručenom súdu dňa 6.10.2022 doplnil svoju procesnú obranu o argumentáciu, že v prípade sporných pozemkov ide o nehnuteľnosti, na ktorých sa nachádza verejná zeleň, pričom na právne vzťahy z toho vyplývajúce je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z., keďže v takomto prípade nepochybne platí, že k pozemkom, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne vzniklo zo zákona č. 66/2009 Z.z. vecné bremeno v prospech žalovaného, ktoré mu zakladá právny titul k ich užívaniu. V tejto súvislosti žalovaný zároveň poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke priznávania finančnej náhrady za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z.z., ktorá finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová, nemá charakter opakovaného plnenia. S poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaný zastával názor, že ak by žalobkyňa požadovala od žalovaného finančnú náhradu za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z.z. vo forme opakujúceho sa plnenia, takáto požiadavka by nemala oporu v zákone a takto uplatnený nárok žalobkyne by bolo potrebné považovať za neopodstatnený. V prípade, ak by konajúci súd žalobkyňou uplatnený nárok právne posúdil ako nárok na finančnú náhradu za zákonom zriadené vecné bremeno, žalovaný vzniesol námietku premlčania, keďže jednorazová náhrada za zriadenie vecného bremena vznikla vlastníckvi zaťaženého pozemku ex lege ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., pričom v súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka sa nárok na takúto náhradu premlčuje v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej dobe, ktorá podľa žalovaného uplynula dňa 1.7.2012. V súvislosti s otázkou posudzovania aplikácie ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z. aj na prípade užívania pozemkov v Borovicovom háji, žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/78/2022, zo dňa 13.9.2022, v ktorom odvolací súd jednoznačne ustálil, že na prípady verejnej zelene v Borovicovom háji boli splnené podmienky pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z. z.. Žalovaný zotrvávajúc na svojej doterajšej argumentácii dal súdu do pozornosti Znalecký posudok č. 16/2022 zo dňa 31.3.2022, vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorým posudkom bola mimo iných zodpovedaná aj otázka určenia obdobia predpokladanej návratnosti investície pri výpočte nájmu za pozemky v Borovicovom háji. Uvedený znalecký posudok bol vypracovaný všeobecne uznávanou znaleckou autoritou a to na základe uznesenia bývalého Okresného súdu Košice II, vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/31/2018.

6. Na podanie žalovaného reagovala žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 5.12.2022, v ktorom podaní žalobkyňa argumentácii žalovaného, týkajúcej sa aplikácie ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z. na právny vzťah sporových strán, oponovala. Žalobkyňa v rámci svojej argumentácie dala do pozornosti ust. § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., podľa ktorého ustanovenia by malo vzniknúť v prospech žalovaného právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Nevyhnutnou podmienkou na to, aby sa na predmet žaloby mohol vzťahovať zákon č. 66/2009 Z. z., je podľa žalobkyne teda platné územné, stavebné a kolaudačné rozhodnutie. Žalobkyňa však nebola účastníčkou žiadneho územného konania, a preto sa pýtala, ako by mohlo rozhodnutie zo dňa 15. 03. 1985 nadobudnúť právoplatnosť. V tejto súvislosti uviedla, že na predloženom rozhodnutí chýba dátum právoplatnosti. Žalobkyňa ďalej tiež poukázala na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z., upravujúcom primerané použitie zákona č. 66/2009 Z. z. na usporiadanie vzťahov k pozemkom, na ktorých, okrem iných je aj verejná zeleň a ktoré prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu. Podľa žalobkyne ak sa má teda aplikovať §1 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z., je nevyhnutné, aby ku dňu 01. 05. 1991

existovala verejná zeleň, ktorá však ku dňu 01. 05. 1991 ešte neexistovala, nakoľko verejná zeleň ako obvodový park vznikla až dňa 19. 12. 1991, teda 7 mesiacov po účinnosti zákona č. 138/1991 Zb., a to vyhlásením všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“) č. 2/1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene. Keďže teda neexistovala pred rokom 1989 verejná zeleň a táto bolo zavedená až v roku 1991, a to VZN č. 2/1992 o zakladaní, údržbe a správe zelene, ktorý nadobudol účinnosť dňa 19. 12. 1991, nemohla teda ku dňu 01. 05. 1991 verejná zeleň prejsť do vlastníctva obce. Podľa rozsudku Krajského súdu Košice 6Co/78/2022 zo dňa 13. 09. 2022 bodu 57 má byť vymedzená špecifikácia verejnej zelene v zákone č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v § 47 ods. 5 a to tak, že : Ak drevina rastie na území s druhým alebo tretím stupňom ochrany, na cintorínoch, v zastavanom území obce na miestach voľne prístupných verejnosti (ďalej len „ verejná zeleň“) alebo na ornej pôde ako solitér, stromoradie, skupina stromov alebo súčasť terasy alebo medze, z čoho možno vyvodiť, že daná lokalita spĺňa charakter verejnej zelene. Uvedené ustanovenie však bolo do zákona zapracované až od 01. 01. 2020 a teda nemá pôsobiť retroaktívne a rovnako tak nemohla prejsť do vlastníctva obce podľa zákona č. 66/2009 Z. z. ktorý nadobudol účinnosť 01. 07. 2009. Žalobkyňa v rámci svojej argumentácie tiež poukázala na ust. § 120 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia porasty ako súčasť vecí zostávajú súčasťou pozemku ako hlavnej veci.

7. Ako z nesporných súd postupom podľa ust. § 151 ods. 1 CSP vyšiel z tvrdení žalobkyne, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností – pozemkov, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX v katastrálnom území C. – D., ako parcela č. 4311/41 o výmere 74 m², parcela č. 4311/67 o výmere 656 m², parcela č. 4311/71 o výmere 229 m², parcela č. 4311/74 o výmere 240 m², parcela č. 4311/77 o výmere 156 m², parcela č. 4311/81 o výmere 43 m², parcela č. 4311/85 o výmere 47 m², parcela č. 4311/87 o výmere 37 m², parcela č. 4312/61 o výmere 103 m², a to vo veľkosti podielu 2/45 k celku. Nesporné bolo aj to, že predmetné pozemky sa nachádzajú v lokalite „Borovicový háj“. Nesporné tiež bolo, že žalovaný užíva predmetné parcely od roku 1957, kedy na týchto pozemkoch začal realizovať výstavbu verejnej zelene. V zmysle strategického dokumentu mesta Košice – MÚSES schváleného uznesením č. 811/2013 mestským zastupiteľstvom, je táto lokalita špecifikovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu BC-RN. Nesporné bolo tiež tvrdenie žalobkyne, že za žalované obdobie žalovaný neposkytol žalobkyni žiadnu náhradu za užívanie pozemkov, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou.

8. Odbor výstavby Obvodného národného výboru č. Vyst./2224-a1985-Bk zo dňa 15.3.1985 vydal Rozhodnutie o využití územia pre Borovicový háj v lokalite Košice - Západ zo stanovením nasledujúcich podmienok : 1/ pri vypracovaní projektovej dokumentácie je potrebné dodržať podmienky všetkých zainteresovaných zložiek, 2/ stavenisko je potrebné označiť orientačnou tabuľou, 3/ pred vydaním stavebného povolenia je nutné pozemok majetkovo – právne usporiadať a predložiť LV (Rozhodnutie odboru výstavby Obvodného národného výboru na č. I. 133).

9. Z pracovného rokovania ohľadom územného rozhodnutia akcie „Borovicový háj“ v lokalite Košice – Západ, konaného dňa 8.3.1985 na odbore výstavby, vyplývajú pripomienky hlavného architekta k predloženému riešeniu sadovníckej úpravy na úrovni VP- pre lokalitu Borovicový háj za Popradskou cestou, stanovisko odboru MHODaP ObNV Košice II a vyjadrenie ZaSP, ktorý uviedol, že „V rámci budovania zelene mesta Košice uvažuje sa s prebudovaním hája nad Popradskou cestou na obvodový park pre Košice. Tento zámer je zosúladený s generelom zelene mesta Košíc a jeho realizáciu podporujeme. Po majetkovo – právnom vysporiadaní a výstavbe parku zabezpečia jeho spravovanie a údržbu“ (Zápisnica zo dňa 8.3.1985 na č. I. 134).

10. Na základe Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku zo dňa 10.11.1987 prešiel Borovicový háj o rozlohe 11,4245 ha, katastrálne územie C. – D. v obstarávacej cene 398.054 Kčs zo správy Záhradnícky a sad. podnik mesta Košíc na Záhradnícky a sad. podnik mesta Košice – Správa verejnej zelene Košice. Dôvodom prevodu správy podľa bodu 5 Hospodárskej zmluvy bolo, že „úpravu Borovicového hája na obvodový park bude prevádzať preberajúci“ (Hospodárska zmluva zo dňa 10.11.1987 na č. I. 135).

11. Dňa 28.6.1991 uzavreli odovzdávajúca organizácia Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košíc, š. p. rozpočtová zložka Správy verejnej zelene a preberajúca organizácia Správa mestskej zelene Delimitačný protokol. Podľa čl. 1 Delimitačného protokolu, predmetom delimitácie bol prevod práv, povinností a záväzkov zo štátneho podniku Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice, organizácie

bývalého NVmK na Magistrát mesta Košice – Správu mestskej zelene ako rozpočtovú organizáciu celomestskej povahy. Rozsah delimitácie vyplýva z čl. 2 Delimitačného protokolu, podľa ktorého Záhradnícky a sadovnícky podnik – Správa verejnej zelene, delimitoval na Správu mestskej zelene Košice a) hospodárske prostriedky vedené v účtovníctve : základné prostriedky, predmety postupnej spotreby v používaní, peňažné prostriedky na bankových účtoch, pokladničnú hotovosť uvedené v prílohe č. 1, b) hospodárske prostriedky vedené v operatívnej evidencii – pozemky v celkovej hodnote 7.955.858,20 Kčs, uvedené v prílohe č. 3 so stavom k 30.4.1991, c) dokladovú agendu súvisiacu s prechodom na Správu mestskej zelene, d) rozpočet na rok 1991, e) ročné rozbor o výsledkoch hospodárenia bývalej rozpočtovej organizácie ZaSP-SVZ k 31.12.1990. Z Prílohy č. 1 Delimitačného protokolu, bod 430 vyplýva, že predmetom delimitácie bol aj Borovicový háj (Delimitačný protokol zo dňa 28.6.1991 na č. I. 202 a príloha č. 1 k Delimitačnému protokolu na č. I. 204 a následne).

12. Dňa 3.5.2004 na základe Protokolu o prechode vlastníctva majetkových práv a záväzkov v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, odovzdala Správa mestskej zelene v Košiciach, so sídlom Rastislavova 79, Košice preberajúcemu Mestu Košice, so sídlom Trieda SNP 48/A, Košice, nehnuteľností, okrem iného Borovicový háj o rozlohe 11,4245 ha, k. u. C. – D. s prechodom vlastníctva ku dňu účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí 1.5.1991. Prílohou č. 7 Protokolu bola inventárna a technická karta budovy s názvom Borovicový háj – rozloha 11,4245 ha. Protokol zo dňa 3.5.2004 odkazuje na Delimitačný protokol zo dňa 28.6.1991, ktorým majetok, ktorý bol predmetom odovzdania Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice odovzdal Správe mestskej zelene v Košiciach, ktorá delimitácia sa uskutočnila na základe uznesenia mestského zastupiteľstva č. 7/B zo dňa 14.5.1991, ktorým bola zriadená Správa mestskej zelene Košice ako rozpočtová organizácia mesta (Protokol zo dňa 3.5.2004 na č. I. 136 a Inventárna a technická karta budovy na č. I. 138).

13. Verejná zeleň ako obvodový park však vznikla dňa 19. 12. 1991 vyhlásením VZN mesta Košice č. 2/1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene (č. I. 171). Následne toto všeobecne záväzné nariadenie č. 2/1991 bolo zrušené uznesením Mestského zastupiteľstva č. 797/2013 na svojom 22. rokovaní dňa 16.12.2013.

14. Na základe žiadosti Záhradníckeho a sadovníckeho podniku Mesta Košíc zo dňa 31.10.1984 (č. I. 174) rozhodlo Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky svojim rozhodnutím zo dňa 21.1.1987 o trvalom vyňatí lesných pozemkov v katastrálnom území C. – D. pre zriadenie parkovej zelene, z lesného pôdneho fondu o celkovej výmere 11,4245 ha, pričom za účelom trvalého vyňatia lesných pozemkov uložilo Záhradníckemu a sadovníckemu podniku mesta Košíc v spolupráci s Východoslovenskými štátnymi lesmi v Košiciach a) zabezpečiť vyznačenie hraníc trvale vyňatých pozemkov podľa geometrického plánu, b) vykonať majetkovo-právne usporiadanie pozemkov prostredníctvom Národného výboru Mesta Košice v súlade s úpravou MLVH SSR č. 937/1985-161, resp. uzatvoriť Zmluvu o prevode správy národného majetku (rozhodnutie Ministerstva lesného a vodného hospodárstva SSR zo dňa 21.1.1987 na č. I. 179).

15. Pokiaľ ide o spôsob využitia pozemkov, ktorých je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou, tento vyplýva listu vlastníctva č. XXXXX, na ktorom sú predmetné pozemky evidované (č. I. 20). V prípade parcely č. 4311/41 – ostatné plochy o výmere 74 m², parcela č. 4311/67 – ostatné plochy o výmere 656 m², parcela č. 4311/71 – ostatné plochy o výmere 229 m², parcela č. 4311/74 – ostatné plochy o výmere 240 m², parcela č. 4311/77 – ostatné plochy o výmere 156 m², je na liste vlastníctva uvedený ako spôsob využitia: 29 – pozemok, na ktorom je okrasná záhrada, uličná a sídlisková zeleň, park a iná funkčná zeleň a lesný pozemok na rekreačné a poľovnícke využívanie. V prípade parcely č. 4311/81 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 43 m², parcela č. 4311/85 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m², parcela č. 4311/87 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 37 m², parcela č. 4312/61 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 103 m², je na liste vlastníctva uvedený ako spôsob využitia: 18: pozemok, na ktorom je dvor.

16. Vyššie uvedené skutkové zistenia v konaní neboli sporné. Navyše vyplývali z listinných dôkazov predložených sporovými stranami, ktorých existenciu a ani obsah protistrana nespochybovala.

17. Medzi stranami konania bolo sporné, či žalobkyňou uplatnený nárok je nárokom na náhradu za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z. z. alebo nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tomto kontexte bolo potrebné posúdiť aj dôvodnosť žalovaným vznesenej námietky premlčania.

18. Súd vec právne posúdil najmä podľa týchto ustanovení zákona:

Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 1 zákona č. 66/2009 Z. z., (1) Tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou"). (2) Tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu. (3) Tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa ust. § 151n Občianskeho zákonníka, (1) Vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe. (2) Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. (3) Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluúčasia.

Podľa ust. § 151o Občianskeho zákonníka, (1) Vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. (2) Zmluvou môže zriadiť vecné bremeno vlastník nehnuteľnosti, pokiaľ osobitný zákon nedáva toto právo aj ďalším osobám. (3) Ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Vychádzajúc z nesporných skutočností, vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nebola podaná dôvodne.

20. Medzi stranami konania nebol sporný skutkový stav ohľadne vlastníctva nehnuteľností žalobkyňou, ich výmery a skutočnosti, že pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne sú umiestnené v lokalite „Borovicový háj“, že sú súčasťou verejného priestranstva s využitím územia ako verejnej zelene, prístupné neobmedzenému okruhu užívateľov, spĺňajúce znaky verejného priestranstva.

21. Žalobkyňa si svoj nárok uplatnila titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Podstatou argumentácie žalobkyne o nemožnosti aplikovania zákona č. 66/2009 Z. z. je tvrdenie, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu v zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. vzniklo iba k pozemkom pod stavbami a keďže na pozemkoch žalobkyne sa nachádza verejná zeleň a nie stavby, zákonné vecné bremeno na pozemkoch žalobkyne nikdy nevzniklo. Navyše tiež argumentovala, že momentom prechodu vlastníckeho práva k pozemkom, prešlo na ňu aj vlastníctvo porastov vysadených na týchto pozemkoch dôvodiac tým, že porasty ako súčasť veci sú vo vlastníctve vlastníka hlavnej veci.

22. Súd sa s touto argumentáciou žalobkyne nestotožnil. Pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z. z. sú v zmysle citovaného ust. § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. rozhodujúce dve podmienky, a to stavba

vo vlastníctve obce nachádzajúca sa na pozemku a spôsob nadobudnutia stavby - delimitáciou zo štátu na obec.

23. Z listín tvoriacich obsah súdneho spisu a zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že predmetné parcely žalovaný dlhodobo (od roku 1957) využíva, keď na týchto pozemkoch začal realizovať výsadbu verejnej zelene označovanej ako „Borovicový háj“. Správou národného majetku „Borovicový háj“ bol poverený Záhradnícky a sad. podnik mesta Košíc, ktorý správu ku dňu 30.11.1987 odovzdal Záhradníckemu a sad. podniku mesta Košíc - Správa verejnej zelene Košice. Uvedené vyplynulo z Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku zo dňa 10.11.1987. Ku dňu účinnosti zák. č. 138/1991 Zb. právo hospodárenia k predmetnému nehnuteľnému majetku preukázal Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice, pričom delimitačným protokolom zo dňa 28.06.1991 tento majetok bol odovzdaný Správe mestskej zelene v Košiciach, ktorá bola zriadená na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 7/B zo dňa 14.mája 1991 ako rozpočtová organizácia mesta. Uvedené vyplynulo z protokolu o prechode vlastníctva, majetkových práv a záväzkov, v zmysle zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí zo dňa 03.05.2004. Súd má za to, že postupný prevod Borovicového hája bol z predložených listinných dôkazov dostatočne jasný a zřejmý, a v konaní bol preukázaný prechod vlastníctva Borovicového hája na mesto Košice. Žalovaný jednoznačne preukázal vlastníctvo Borovicového hája, nakoľko už minimálne od roku 1987 konal ako vlastník, keď Hospodárskou zmluvou z 10.11.1987 previedol správu tejto lokality. Z uvedeného vyplýva, že bola splnená podmienka uvedená v ust. § 1 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z., a to, že cit. zákon sa vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je verejná zeleň, nakoľko táto prešla do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 138/1991 Zb..

24. V súvislosti s vyhlásením VZN č. 2/1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene, na ktoré odkazuje žalobkyňa, je potrebné uviesť, že predmetné VZN mesta sa zaoberalo pojmom a klasifikáciou zelene, výkonom správy zelene, povinnosťami správcu a vlastníka zelene a pod., pričom táto úprava nič nemení na fakte, že Borovicový háj bol až do roku 1987 identifikovaný ako les a následne užívaný ako verejná zeleň, ktorá 1.5.1991 prešla na žalovaného v zmysle zákona č. 138/1991 Zb.. Spomínané VZN č. 2/1991 sa nezaoberalo konkrétne identifikáciou Borovicového hája, dokonca jeho založením, či vytvorením, pričom existencia Borovicového hája už v období pred 19.12.1991, t.j. pred vyhlásením VZN č. 2/1991, bola zjavne preukázaná ostatnými písomnými dôkazmi produkovanými stranami sporu v konaní, ako aj to, že mala už vtedy charakter verejnej zelene.

25. Borovicový háj predstavuje vnútromestskú zeleň, ktorá je prístupná verejnosti, pričom takto je vnímaná od počiatku jeho výsadby. Pojem „verejná zeleň“ možno na základe sadovníckej a urbanistickej praxe vymedziť ako „zeleň prístupná všetkým občanom bez obmedzenia a slúži na všeobecné užívanie. Predstavuje zeleň v uliciach, stromoradia, zelené pásy a pruhy, mobilnú zeleň v uliciach, voľné miesta po asanácii budov, parkoviská, zeleň na námestiach, zeleň pri významných budovách, pomníky a pamätníky, verejnú zeleň na sídliskách, mestské parky a parkovo upravované plochy, promenády, promenádne lúky, odpočinkové lúky, okružné prechádzkové trasy, cieľové prechádzky, odpočívadlá, prírodné kiná a amfiteátre, náučné chodníky, psie lúky a pod. Zeleň verejných parkov tvoria všetky verejné prístupné plochy zelene v sídelnom útvere“. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6Co/78/2022 z 13.9.2022, na ktorý rozsudok poukázal žalovaný, v ktorom sa riešila otázka aplikácie z. č. 66/2009 Z.z. na obdobný nárok, aký bol uplatnený žalobkyňou v tomto konaní.

26. V zmysle § 1 ods.2 z. č. 66/2009 Z.z. sa tento zákon primerane použije aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnená verejná zeleň, ktorá prešla do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu, t.j. v zmysle z. č. 138/1991 Zb.. V danom prípade sa nejedná o stavbu, nakoľko Borovicový háj nie je stavbou, a teda k 1.5.1991, t.j. k prechodu vlastníctva na žalovaného, nemohlo ani existovať územné, stavebné, či kolaudačné rozhodnutie týkajúce sa Borovicového hája. V zmysle evidovania spôsobu využitia pozemkov na liste vlastníctva č. XXXXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. – D., bude pre prevyšujúcu časť rozlohy predmetných parciel platiť, že sa jedná o pozemky, na ktorých je okrasná záhrada, uličná a sídlisková zeleň, park a iná funkčná zeleň a lesný pozemok na rekreačné a poľovnícke využitie.

27. Vzhľadom na neexistenciu zmluvného vzťahu, ktorý by žalovaného oprávňoval nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne užívať, 1.7.2009 v súlade s § 4 ods.1 z. c. č. 66/2009 Z.z. vzniklo k predmetným pozemkom v prospech žalovaného právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je držba a užívanie pozemku pod stavbou, resp. verejnou zeleňou žalovaným.

28. Pokiaľ ide o charakter náhrady za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z. z., ako jednorazového plnenia (právny názor žalovaného), v tomto smere žalobkyňa s právnym názorom žalovaného nepolemizovala.

29. Navyše dovolací súd opakovane rozhodol o tom, že (aj) náhrada za vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z. z. je náhradou jednorazovou. Východiskom jeho rozhodnutí s týmto záverom je, tak ako to vyplýva z uznesenia dovolacieho súdu sp. zn. 2 Cdo 194/2018 z 26. augusta 2019 tá okolnosť, že: „Obdobnú „dovolaciu otázku“ už najvyšší súd riešil v rozsudku z 24. marca 2015 sp. zn. 7 Cdo 26/2014 ako aj v rozsudku zo 14. apríla 2016 sp. zn. 3 Cdo 49/2014, ktoré sa týkali priznávania primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“). Vyslovený právny názor je plne prijateľný a použiteľný aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z. z. Aj obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. patrí totiž k tzv. legálnym (zákonným) vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva. Jeho verejnoprávny charakter a jeho povaha nasvedčujú tomu, že sa významne približuje k obmedzeniu vlastníckeho práva zakotveného v zákone č. 182/1993 Z. z. Svedčí o tom nakoniec aj ich zhodná zákonná konštrukcia.“ Z uvedeného rozhodnutia dovolacieho súdu súd tiež ďalej cituje: „Ak judikatúra najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. Ak tieto legálne (zákonné) vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t. j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromnoprávnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností, vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Pre opačný právny názor niet žiadnych presvedčivých argumentov. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 49/2014 konštatoval, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Podstatu predmetného názoru považoval za „ústavne udržateľný“ aj ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. IV. U’S 227/2012. Ani ďalšie rozhodnutia ústavného súdu týkajúce sa posudzovania opakovanosti finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z., v ktorých posudzoval ústavnosť rozhodnutí založených na obdobných záveroch (sp. zn. I. U’S 474/2013, IV. U’S 227/2012, I. U’S 1/2012, II. U’S 506/2011), na tom nič nezmenili. Ani nález ústavného súdu sp. zn. Pl. U’S 42/2015 neovplyvnil vyššie ustálený právny názor. Ako vyplýva z uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. U’S 323/2017 „nemožno stotožňovať právnu úpravu zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“), ktorý upravoval primeranú jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena a náhradu za vecné bremeno upravené v § 23 ods. 5 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keďže upravujú rozličné situácie, ktoré vyjadrujú rôznu formu obmedzenia v užívaní nehnuteľností. Kým pri obmedzení vlastníckeho práva podľa zákona o tepelnej energetike sa poskytuje náhrada za výmeru, v ktorej je vlastník obmedzený pri užívaní nehnuteľnosti v dôsledku uplatnenia zákonného vecného bremena držiteľom povolenia, a to pri výkone práv a povinností podľa § 10 ods. 1 zákona o tepelnej energetike, ktorých rozsah a frekvenciu nemožno vopred určiť, pri právnej úprave zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vzniká k pozemku právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ak vlastník domu nie je vlastníkom pozemku, teda rozsah vecného bremena je určiteľný už pri jeho vzniku, t. j. od účinnosti zákona 1. septembra 1993“. Je tomu tak aj pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., ktorého rozsah je určiteľný už pri jeho vzniku.

30. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - uznesenia sp. zn. 2 Cdo 194/2018 z 26. augusta 2019 a rovnako aj uznesenia sp. zn. 8 Cdo 17/2019 z 30. novembra 2020 je zrejmé, že náhrada za zriadenie vecného bremena má charakter jednorazovej odplaty. Najvyšší súd tiež celkom jednoznačne uviedol, že uvedené rozhodnutia tvoria ustálenú rozhodovaciu prax ohľadne tejto otázky.

31. Aplikujúc právne závery vyplývajúce z uvedených rozhodnutí, na ktoré nadväzuje a potvrdzuje ich ďalšie rozhodnutie dovolacieho súdu z 26. januára 2022 sp. zn. 1Cdo/99/2019, na skutkový stav v tomto spore, je nárok uplatnený žalobkyňou na zaplatenie náhrady za vecné bremeno (uplatnený za obdobie od 14.5.2018 do 13.5.2020) premlčaný. Zákon pre náhradu za vecné bremeno neupravuje premlčaciu dobu samostatne, preto sa v preskúmvanej veci uplatní všeobecná premlčacia doba. Pre určenie jej

začiatku je rozhodné, kedy bolo možné právo uplatniť prvý raz, teda akonáhle je možné podať voči žalovanému žalobu. Premlčacia doba nesporne začala plynúť 1.7.2009, t. j. odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., pričom tento okamih je daný objektívne a nezávisle na subjektívnej okolnosti, teda či žalobkyňa vedela alebo nevedela o svojom práve (porovnaj R 1/1998). V kontexte uvedeného sa právo žalobkyne na zaplatenie náhrady za vecné bremeno premlčalo najneskôr 1.7.2012, pričom žalobkyňa podala žalobu na súde 14.5.2020. S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol.

32. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

33. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobkyni právo na náhradu trov konania nevzniklo, nakoľko bola v konaní neúspešná v celom rozsahu uplatneného nároku. Žalovanému, ako procesne úspešnému, súd právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovanému žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Košice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).